

*b*eseda

DECEMBER 2011 ● FARNI LIST ŽUPNIJE SV. CIRILA IN METODA V CELOVCU

V Tvojem obrazu

se vidim
kot v zrcalu.
Če jočeš Ti, jočem tudi jaz,
če trpiš Ti, trpim tudi jaz,
kadar se smeješ, se smejem s teboj.
Delila sva si usodo veselja in žalosti.

Odslej
vriskajva in pojva
in svet bo odseval
najino radost
kot v zrcalu.

IVANA KAMPUŠ

Drage faranke! dragi farani! Cenjeno župnijsko občestvo!

Bilo je ob ustanovitvi župnije sv. Cirila in

Metoda, na začetku, ko smo snovali prvo številko župnijskega lista »BESEDA« ... Zdi se mi, da je to bilo pred nekaj leti, pa se je zgodilo pred četrto stoletja.

V župnijski list BESEDA sem napisal prvi uvodnik, nato sta leta dolgo pisala uvodnike Roman in Hanzěj.

Sedaj začujem črkovati zopet jaz.

Naslov našega župnijskega lista nas spominja na skrivnost: da je Beseda meso postala, da je Jezus postal eden izmed nas...

Prihajam v mesto Celovec, v župnijo Cirila in Metoda zaradi evangelija. Znova sem se pripravljen učiti, poslušati, sprejemati.

Ob tem delu v župniji duhovno oskrbujem tudi še skupnost vernikov v Špitalu ob Dravi, h kateri prihajam že več kot dvajset let...

Zaupam v molitev naše redovne skupnosti, v vse vas, ki iščete Jezusovo obličje v tem mestu...

Zahvaljujem se mojemu sobratu Hanziju za ves mozaik barv, ki ga zapušča, v želji, da te barve ne bi nikoli zbledele, ampak dobile na siju...

Najbolj pomembno zame je: da z vami ob nedeljah in praznikih obhajam Evharistijo. To, česar ne bom nikoli mogel razložiti, bom držal v rokah in vam delil... Želim si, da BESEDE spremenjenja v nas postanejo meso-življenje.

Ker imam človeško srce, sem nekega dne zaradi revščine, ki sem jo videl v Afriki, ostal brez besed. Obrazi otrok, mož in žena me spremljajo vsak dan. Zato se bom še naprej boril za bolj pravičen in solidaren svet. Ob vsem pa imam izkušnjo, da je življenje zelo bogato. Bogato v delitvi vsega, kar sem in imam, s tistimi, ki me potrebujejo!

Prepričan sem, da je Bog vsakemu izmed nas podaril nekaj ljudi, ki naj jih vodimo k Njemu. Želim si, da bi nekateri izmed njih rekli z beseda-mi iz knjige preroka Zaharija: „Z vami pojdemo, kajti slišali smo, da je Bog z vami“ (Zah 8,23). Zato bi rad bil vaš služabnik; služabnik Besede! Zahvaljujem se Vam, da ste živa Cerkev in soustvarjate našo župnijsko skupnost.

VAŠ ŽUPNIK
JOŽE ANDOLŠEK

Z adventnim časom začenjamo novo cerkveno leto

in neposredno pripravo na božič. Gospodovo rojstvo in prazniki, ki mu sledijo (sv. trije kralji ali obisk treh modrih, Jezusov krst ter Gospodovo darovanje v templju ali svečnica), so priložnost za poglobitev vere. Veselje ob Novorojenem pomeni veselje ob novem življenju in nagovarja tudi k radosti nad lastnim življenjem.

Simbolika rojstva in novega začetka je vtkana v potek celotnega cerkvenega leta. Dogodki ne pomenijo le spominjanja preteklih Božjih del v zgodovini odrešenja, ampak tudi aktualizacijo Božjih sporočil za sedANJI trenutek. Na večja praznovanja se kristjani pripravljamo v posebnih »pripravljalnih« časih. K zunanjim in materialnim pripravam na cerkvene praznike sodi tudi duhovna priprava v osebni molitvi in duhovni poglobitvi. Latinska beseda adventus pomeni prihod. Poznamo dva Gospodova prihoda. Gospod je prvokrat na svet prišel kot človek, rojen iz Device Marije, njegov drugi prihod pa pričakujemo na sodni dan. Kristjani verujemo v Gospodovo nevidno prihajanje v srca ljudi po delovanju Svetega Duha oziroma v skrivnostno Božjo navzočnost v srcu vsakega človeka, kar lahko razumemo in dojemamo samo v moči vere.

Znamenje zunanje priprave na božič je adventni venec s štirimi svečami. Naraščanje luči simbolizira rast dobrega v življenju.

Slovo in nov začetek

Župnik mag. Hanzej Rosenzopf nas je presenetil sredi leta z napovedjo, da so mu predstojniki dodelili nove naloge. Od 1. septembra naprej je župnik v Št. Primožu v Podjuni. Veseli smo da mag. Jože Andolšek nadaljuje njegovo delo. Podpredsednica ŽS Marija Zdouc je tolmačila obema misli in občutke farank in faranov. Objavljamo njena nagovora.

Dragi Hanzej! Celih 10 let smo imeli srečo, ker si bil naš župnik. In ker je treba srečo deliti, ti v prihodnje želimo dobro sodelovanje s farani v Šentprimožu, kjer boš nadaljeval svoje poslanstvo. Čas tvojega župnikovanja v naši fari je bil bogat in aktiven. Bog naj ti poplača ves trud, vnemo in optimizem, ki ga deliš okrog sebe. Iz Pastoralnega centra smo postali župnija, ki se aktivno vključuje v dogajanja izven naših zidov, kot so Ekumenski pohod, Dolga noč cerkva, Koncert za Angolo in ostali dogodki.

Društvo InicativAngola približuje naši mladini življenje otrok „na drugem koncu sveta“. V fari sta nastali tudi otroška in ministrantska skupina, ki sta skupaj s tabo vsako leto izpeljali zelo uspešno trikraljvesko akcijo. Velik poudarek daješ skupnim pripravam prvoobhajancev in birmancev. Praznovanja Božiča in Velike noči so liturgično svečana in doživeta. Še posebno smo veseli, da najdejo pot do nas mlade družine z otroki.

Tvoj sobrat Jože Andolšek nadaljuje že uhojeno pot, ki naj povezuje vernike v Celovcu. V viharnih časih, ki jih doživlja Cerkev kot institucija, se zavedamo pomena osebne vere. Zgled velikokrat več pomeni kot besede. Radi se bomo spominjali tvojega zgleda zdravega krščanskega veselja in optimizma. Prav gotovo se bomo še srečevali, zato se ne bomo preveč poslavljali.

V imenu celotne farne skupnosti ti izrekam iskreno zahvalo. V znak povezanosti tudi še v naprej ti poklanjam ikono sv. Cirila in Metoda. Poslanstvo in delovanje slovanskih apostolov nas je skupaj oblikovalo. Ikona naj ti bo v spomin na tvoja leta v celovski fari. Podarjamo ti tudi vezani izvod farnega lista Beseda zadnjih desetih let.

Dragi župnik Jože!

V imenu župnijskega občestva te v naši sredi lepo pozdravljam. Slišali smo o potoku solza, ki jih točijo farani iz Apač in vsako slovo je ponavadi žalostno. Mi se poslavljamo od tvojega sobrata Hanzeja Rozenzopfa, kateremu želimo vse najboljše v Šentprimozu in se mu še enkrat zahvalimo za župnikovanje.

Vsakemu koncu pa sledi začetek in znan pesnik pravi: Vsak začetek ima svoj čar. Začetek tvojega delovanja v Celovcu sega že približno tri desetletja nazaj, ko si po smrti Janeza Polanca maševal v Celovcu in bil eden pobudnikov in prvi župnik Pastoralnega centra v Celovcu, ki je bil ustanovljen leta 1986. Lahko bi rekli, da ne začenaš, ampak po 23 letih nadaljuješ svoje poslanstvo tu pri nas v Župniji sv. Cirila in Metoda v Celovcu.

Vsak začetek ima svoj čar in je priložnost, da ohranjamo dobro in naredimo inventuro. Vsak od nas faranov se lahko pri sebi vpraša: Kaj lahko osebno doprinesem v našo farno skupnost? Kaj si želim? Kakšno je in bo življenje naše farne skupnosti, je v veliki meri odvisno od nas.

Brali smo o tvoji akciji Pomoč za Etiopijo. V znak podpore bomo po maši delili položnice, preko katerih lahko po svojih močeh pomagamo najbolj revnim in lačnim, za katere se zavzemaš.

Prišel si k nam, da nam boš pomagal uživati „duhovno hrano“.

Tu smo v vsej svoji raznolikosti in pestrosti: najmlajši, otroci, mladi, starejši (samo po letih) in sestrińska skupnost. Izrekamo ti prisrčno dobrodošlico in ti želimo, da se boš pri nas dobro počutil!

Dobrodošlico je novemu župniku pripravila skupina otrok pod vodstvom Eve Ogris in Marice Hartman.

Pomemben dogodek za prihodnost naše župnije

VOLITVE ŽUPNIJSKIH SVETOV, 18. MARCA 2012

Začetki župnijskega sveta

Pred štiridesetimi leti, 27. novembra 1971, je koroška škofijska sinoda sklenila, da je v farnih skupnostih treba sestaviti župnijski svet. Ta sklep je ustrežal temu, kar je določil II. vatikanski koncil nekaj let poprej: vsi krščeni so poklicani, da uresničujejo poslanstvo Cerkve in s svojimi talenti sooblikujejo življenje Cerkve tudi v župniji. Od leta 1973 dalje imamo v naših farah župnijske svete, ki se skupno z župnikom trudijo za živo farno skupnost, za lepo praznovanje vere pri bogoslužju, za oznanjevanje evangelija, ter za pomoč ubogim in zapostavljenim. Žene in moške v farnih svetih skrbijo za sožitje vseh ljudi v fari, podpirajo dialog med narodnostnima skupinama, med generacijami in krščanskimi Cerkvami.

Dobro, da imamo farno

V teh štiridesetih letih sta se družba in Cerkev spremenili. Soočeni smo s tem, da vernost ljudi ni več tako močno vezana na skupnost kristjanov, da postaja pomen Cerkve v družbi manjši. Čeprav se je tudi lik naših far v zadnjih desetletjih spremenil, je fara danes za mnoge še vedno pomembna in živa celica Cerkve v malem. In to prav zaradi tega, ker so v teh desetletjih moške

in žene v župnijskih svetih svoj čas in svoje sposobnosti vnesli v farno skupnost. Njihovo zavzeto delovanje je pripomoglo k temu, da danes lahko mnogi rečejo: dobro, da imamo faro. Prav manjši kraji so v preteklih letih marsikaj izgubili, kar ljudi povezuje: trgovino, šolo, pošto idr.. Fara pa je ostala živa, ker so mnogi z dejanji pričali za vero ter svoje sposobnosti in svoj čas delili z drugimi. Za našo škofijo je to posebno pomembno, saj imamo zelo veliko majhnih far. To velja tudi za dvojezični del škofije.

Kako naprej?

Ko se marca 2012 izteka petletna doba župnijskega sveta, se mnogim postavlja vprašanje: Kako in s kom v prihodnosti oblikovati farno skupnost? Spodbudno je dejstvo, da je pri prejšnjih volitvah faram krške škofije uspelo pridobiti tretjino novih članov za župnijski svet in to kljub temu, da so se okviri za prostovoljno delo precej spremenili. Pripravljenost za krajše, časovno omejeno delovanje narašča, za dolgoročno delovanje pa je težje najti ljudi.

Geslo prihodnjih volitev se glasi: dobro, da imamo faro. Prav povezanost ljudi z njihovo faro daje župniji pomembnost in moč. Mnogi, ki se v fari udeležujejo, se čutijo v farni skupnosti na ta način sprejeti.

Volitve so priložnost za nov dialog v fari: govoriti o lepoti in smislu farnega življenja in v pogovoru odkrivati sposobnosti in interese ljudi ter jih povabiti k sodelovanju. Volitve so priložnost za farane in faranke, da s svojim glasom podprejo delovanje članov župnijskih svetov in s tem tudi povedo, kaj jim je pomembno.

Mladi želijo biti Jezusovi prijatelji

Evangelist Luka nam je zapisal znamenito zgodbo o dveh učencih na poti v Emavs (Lk 24,13-35). V nej zvedemo, kako so učenci po Jezusovi smrti ostali zbežani, brez prijateljstva in brez upanja.

Zgodba pa pripoveduje nadalje o počasnem ponovnem zbliževanju in rečeno je, ko sta učenca Jezusa poslušala, se jima je „vnelo srce“. Želimo, da bi se mladi, ki se pripravljajo na prejem zakramenta evharistije in birme tudi vneli za Jezusa. Spremljajmo njihovo pripravo z molitvijo.

Za pripravo na prvo sveto obhajilo so se prijavili:

Bousseau Charlene	Kunčič Matija
Brina Kušej	Lupar Noah
Brunner Johanna	Pack Marko
Čertov Lara	Perkonig Felix
Doujak Lea	Poljanec Luka
Fasching Valentina	Pušnik Joshua
Ferk Fabian	Sabotnik Noa
Filipič Mirna	Schippel Alex-Timon
Fondriest Viviana	Schön Samo
Friedl Marietta	Seher Samuel
Herrenhof Julia	Smolnik Barbara
Hribernik Luna Chantal	Steiner Felix
Humer Adrian	Suanjak Lisa-Sophie
Kontrec Alen	Ruprecht Gabriel
Kreiner Natalie	Stegmüller Lorenz
Križman Hannah	Tandler Ana
Kropf Nikolai Maximillian	Weißbach Nicolas

Za pripravo na zakrament birme so se prijavili:

Dolar Aleksander
Edlacher Mike
Kaml Julian
Kelich Manuel
Kolter Samo
Kuchling Mirjam
Kernjak Alan
Markun Daniel
Pasterk Darijo
Sadnek Roman
Sturm Laura
Prunsch Tamara
Turk Tobias
Vajs Melanie
Wiener Julian

Trikraljevska akcija

Otroci in mladi se v naši fari že pripravljajo na trikraljevsko akcijo pod naslovom **POSTAVIMO ZNAMENJE**. In res bodo naredili znamenja: znamenje za svet, na katerem lahko vsi ljudje žive v miru, imajo dovolj hrane, otroci gredo v šole... Znamenja za ljudi, ki jih obiščejo. Z besedami: Naj bo mir v tej hiši in z napisom nad vrati:
znamenje ob prazniku Jezusovega rojstva.

Letošnja nabirka bo namenjena projektom na Filipinih. **V četrtek, 1. decembra, ob 16.30 uri** bodo gostje iz Filipinov prav v naši fari predstavili konkretna projekta: kako omogočiti preživetje družinam ribičev in kako zaščititi pravice otrokom.

Trije kralji bodo obiskovali družine 27.-30.12.2011 in 2.-5.1.2012.

S. M. STANISLAVA (ANTONIJA) BOŽNIK (* 7. 05. 1924 + 8. 11. 2011)

Življenjska pot je iskanje

**IZ NAGOVORA S. VERONIKE SUPAN,
PROVINCIALKE ŠOLSkih SESTER NA
KOROŠKEM**

Vsaka življenjska pot je iskanje. Bog išče človeka. – Človek išče Boga. V tej napetosti je potekalo tudi življenje naše s. Stanislave, ki je luč sveta zagledala 7. maja 1924 v skromni kmečki hiši v Loki nad Dobrno. Mami Antoniji in očetu Martinu sta se rodila dvojčka. S. Stanislava je dobila ime po mami in so jo klicali Antonija, ali po domače »Tonka«. Njen bratec dvojček pa je že pri porodu umrl. Antonija je že mlada okusila razne bridkosti. Smrt ji je kot majhni deklici vzela mamo. Oče se je spet poročil – s teto, mamino sestro. Vsega skupaj je bilo šest otrok pri hiši. Antonija se je izobraževala v učiteljski v Ljubljani, kjer jo je zajel vojni nemir. Z begunci je leta 1945 prišla na Vetrinjsko polje pri Celovcu, nato pa v italijanska taborišča. Še mladi g. Alojzij Šustar ji je pripravil pot do šolskih sester v Rimu, katerim se je l. 1948 pridružila. Tam je zaključila visokošolski študij z doktoratom. L. 1958 pa je prišla na Koroško, v Mohorjevo v Celovcu, kjer je 30 let delovala kot vzgojiteljica in ravnateljica dijaškega doma ter vmes tudi kot hišna predstojnica sestriinske skupnosti. Jesen življenja je preživela 8 let v Pliberku, kjer je pomagala pri likanju in obiskovala bolnike. Zadnjih 15 let je živela v skupnosti provincialne hiše v Celovcu.

S. Stanislava, kot mlado dekle si doživela nemir vojnega časa in vedno spet

obujala spomine nanj, da bi bolje razumeli skrivnost človeka.

Kot vzgojiteljica pa si spoznavala nemirna leta mladega človeka, ki išče svojo življenjsko pot in usmeritev, z mladimi si vztrajala v lepih in težkih trenutkih.

S. Stanislava, poznamo te kot sestro, ki ji je slovenščina bila srčna zadeva. Veliko si brala in vedno spet kaj zanimivega pripovedovala iz življenja blaženega škofa A. M. Slomška.

Poudarjala si, da naj ločujemo bistveno od nebistvenega, in tudi trpela pod tem, da smo v svojem spoznanju omejeni in v hotenju slabotni; vendar si se v težkih trenutkih in boleznih znala tudi pošaliti in s humorjem podpreti svoje upanje.

V zadnjem letu si nam pogosto ponavljala, da se imaš za srečno, ker si osebno poznala mladega človeka, ki je bil pred kratkim prištet k blaženim: Lojzeta Grozdeta. Naj ti pride naproti in te posprejme v nebeško domovino v objem Boga, kjer se ti naj izpolnijo upi in se umiri srce.

**IZ NAGOVORA ŽUPNIKA JOŽETA
ANDOLŠKA**

Sestra Stanislava je živela med nami. S tresočimi rokami se je v vsak dan v kapeli oprijemala klopi, njene noge premikala v počasnem ritmu, da je v kapeli prišla povsem blizu Njega, kateremu je posvetila vse svoje življenje.

Prišla pa je ura, da je sestra svojemu posvečenemu življenju podarila najvišjo izpolnitev, in se tako udeležila polnosti Jezusove velike noči. Za redovnico, redovnika, duhovnika vsakega kristjana je smrt ožarjena z upanjem. Tako tudi za nas velja, da sprejmemo mejo smrti, in da se zavemo brezmejnosti, ki nam jo daruje Bog; ko bo On postal vse v vsem!

Najbolj vidno poslanstvo sestre sestre Stanislave je bilo 30 letno vzgojno delo z dekleti, ki so po večini obiskovale Slovenko gimnazijo. Tu ne daleč od nas v Mohorjevem domu je mnoga dekleta spremljala z ljubeznijo in jih pripravljala na življenje. Dekleta, ki so danes žene matere se je spominjate, kot zelo razumevajočo vzgojiteljico, ki je bila vsa predana vzgojnemu delu.

Ko sestra Stanislava, ni mogla biti več aktivno soudeležena v pastoralnem delu, je s svojim trpljenjem in molitvijo v tej kapeli spremljala vse, ki so ji bili v življenju podarjeni. Vsak dan

je prinašala pred Gospoda, tudi težave let in bolezni, ki jo jo je v močno zaznamovala.

Tudi če sprejmemo smisel smrti kot hojo za Kristusom, smo pred nerazložljivo uganko trpljenja. Križ je zadnja konsekvence ljubezni; je izraz Jezusove podaritve, njegove zvestobe Bogu in nam ljudem. Jezusova smrt je izraz tiste ljubezni, ki ljubi do konca. Ta ljubezen se je pokojne sestre vedno znova dotaknila in jo spreminjala. V središču vsakdanjega življenja je bil zanjo razlomljeni kruh, sam Kristus. Vsak dan se je mudila v tu v Njegovi bližini, ga prejemala v srce, z veliko željo, da bi Ga njeno življenje oznanjalo.

Vsi bomo umrli kot ubogi. Ko bomo prišli do zadnjih ur, nam ne bo pomagal ne denar, ne moč, ne ugled, ne akademski naslov ali položaj na hierarhični lestvici. V tistih urah bomo resnično ubogi. Toda Jezus je rekel: »Blagor vam, ubogi, kajti Božje kraljestvo je vaše!« Ta blagor me nagovori v tem, da v našem življenju ostajamo ponižni ter sprejmemo svojo krhkost, svojo nemoč. V življenju čutimo to zlomljivost kot nekaj čisto osebnega, intimnega, enkratnega.

Medtem ko nas družba, v kateri živimo, nenehno vprašuje po otipljivih rezultatih našega življenja in uspeha, se je sestra Stanislava v letih oslabeledosti in bolezni na poseben način učila v življenju zaupati, da ti rezultati niso tako pomembni. Mi, ki smo jo poznali bolj od blizu vemo, da to zanjo ni bilo lahko. Toda vedela je, da resnično štejejo samo sadovi, ki jih obrodi življenje v molitvi in zvestobi evangeliju in ustanovnikovemu izročilu.

Tudi mi Ga prosimo, da nam olje v svetilkah nikoli ne bo pošlo, da ga bomo imeli v obilju, da bi ga lahko podarili vsem, ki jih srečujemo v naši župniji, v našem mestu. Naj nas vodi Njegova dobrotna luč, katero uživa naša pokojna sestra.

Bogoslužni koledar

27.11.2011 1. adventna nedelja začetek novega cerkvenega leta. Po maši blagoslovitev adventnih vencev.

SVITNE SO OB DELAVNIH OB 6.20, OB ČETRTRKIH PA JE VEČERNA SV. MAŠA OB 18. URI

1.12.2011 ob 16.30 predstavitev projektov akcije treh kraljev z gosti iz Filipinov

4.12.2011 2. adventna nedelja predstavitev prvoobhajancev iz Javne dvojezične šole in farna kava.

8.12. 2011 praznik Marijnega brezmadežnega spočetja. Začetek običaja „Marijo nosimo“. Prosimo javite se pri g. župniku, če želite sprejeti Marijo.

11.12.2011 3. adventna nedelja

18. 12. 4. adventna nedelja predstavitev prvoobhajancev Mohorjeve LŠ in farna kava

24.12. sveti večer celodnevno češčenje
ob 15.30 uri božična sv. maša za otroke
ob 22.00 uri polnočnica

25.12 nedelja praznik Gospodovega rojstva
9.30 slovesna božična sv. maša

26.12. ponedeljek Štefanovo, ob 9.30 božja služba

1.1.2012 nedelja novo leto, praznik Božje matere Marije in svetovni dan miru, ob 9.30 slovesna božja služba

6.1. petek Gospodovo razglašenje, sv. trije kralji

8.1. nedelja praznik Jezusovega krsta
15. 1. nedelja, sv. mašo s petjem sooblikuje zbor Gallus

18. - 25 januarja molitvena osmina za edinost kristjanov

29.1. Don Boscova nedelja mladinska sv. maša - sodelujejo mladi iz fare Apače

MAŠE SO OB NEDELJAH IN PRAZNIKIH OB 9.30.

Nadaljnji termini

18. marca 2012 volitve župnijskega sveta

29. aprila 2012 praznik prvega svetega obhajila

20. januarja 2012 ekumenski pohod

Farni list po e-mailu

Če želite v prihodnje prejemati farni list po elektronski pošti vas prosimo, da nam sporočite svoj e-mail naslov na naslov ciril.metod@aon.at.